

در جهان بینی «مارکسیسم» منشاء حیات جامعه درادوار مختلف تحول جامعه جستجو نمود. عقلی جامعه، و ریشه افکار اجتماعی و نظریات از این جهت بیوسه بشر در نظامات مختلف با سیاسی، همان شرایط مادی جامعه است و شرایط افکار و نظریات گوناگون روبرو بوده است. در مادی جامعه آفرینشگر این افکار و نظریات آراست. نظام بردگی یکتو، افکار و نظریات بروز می کرده در فلسفه مارکس، طبیعت، و جامعه مادی درحالی که در نظام فئودالی آراء دیگر خودنمایی انسانی، به صورت مستقل و جدا از اندک و فکر می نمود در نظام سرمایه داری، نوع سوم خود ذهن انسان وجود دارند و در حقیقت عنصر نخست انسان می داند و اختلاف این آراء و افکار در در عالم تحقق بشمار می روند، در حالی که اندک ریشه می ندارد و آن اختلاف زربنا یعنی شرایط و فکر انمکاسی از جهان مادی اعم از طبیعت و جامعه مختلف زندگی مادی درادوار مختلف تحول جامعه است از اینجهت حیات فکری جامعه را، فرعی از است.

طبیعت و جامعه دانسته و آن را عنصر دوم می نامند. و به عبارت روشن تر، موجودیت مادی جامعه از نظر مارکسیسم اگر در دوره های مختلف تاریخ است که افکار و نظریات و آراء و افواخ سیاسی جامعه، افکار و نظریات مختلفی وجود داشته است، را تعیین می کند و می سازد. (۱)

باید ریشه این اختلاف را در شرایط زندگی مادی نهیجه این که افکار و عقاید، فلسفه و سیاست،

(۱) ماترالیسم دیالکتیک و ماترالیسم تاریخی استالین

پروشرایط مادی جامعه است و با تغییر شرایط و شکننده ای بر «تیز» خود وارد ساخته اید، و افکار مادی جامعه نظریات و افکار و عقاید مردم دستخوش و آراء فلسفی خود و از ارزش انداخته اید زیرا با دگرگونی می گردد، و نظریات جدیدتر و عقاید تمام اسراری که تاوید می خواهید برسانید که تازه تر جایگزین آن می شود.

معیشت اجتماعی است که اندک و طرز تفکرها را خلاصه آنکه در مراحل مختلف تحول جامعه، بوجود می آورد، و به آن کیفیت خاصی می بخشد شیوه و وسایل تولید، اساس همه چیز است. در مع الوصف خود شما در جامعه خویش، به بیک رشته نظام «کمون» (فشار الفظفین) نخستیک نوع افکار و عقاید و نظریاتی دست یافته اید که زائده شیوه تولید وجود داشت. در نظام بردگی شیوه وضع اقتصادی و شرایط مادی جامعه نبوده و آن دیگری، و در نظام ارباب رعیتی، شیوه سومی عقاید و نظریات خود شما درباره جهان و رویناو و معیشت... و بار شد دستگاههای تولید، جامعه زیربنای آن می باشد و همچنین تخصیص، قانون از مرحله ای به مرحله ای دیگر تحول یافته، و در خود را از ارزش انداخته اید گذشته بر این سوال نتیجه زندگی عقلی مردم و آراء و نظریات بر حسب می شود: چرا نظریات شما از تحت آن قانون کلی اینگونه تغییرها، تغییر می کند به تمیز دیگر، شرایط خارج شد، ولی نظریات دیگران «محکوم شرایط زندگی مادی، تعیین کننده نهائی شکل جامعه و مادی جامعه گردید؟ چه فرقی میان نظریات شما افکار و آراء و افواخ سیاسی و سایر چیزهای جامعه و دیگران وجود دارد؟

می باشد.

واگر بگوئید آری، و نظریات من نیز از این

این است خلاصه نظر «مارکس» درباره روینای قانون مستثنی نیست، بلکه این نظریات انعکاس جامعه که بر اساس زیربنای نامرشد و سائل اقتصادی شرایط مادی جامعه و رشد دستگاههای تولیدی و استوار ساخته است.

راوابط اقتصادی است در این صورت مارکسیسم یا اکنون برمی گردیم و از خود «مارکس» سوال یک رشته بن بستهای عجیبی روبرو می شود اینک توضیح این بن بستها:

آبامجموع نظریات شما درباره جهان و جامعه و درباره زیربنای جامعه و رویناهای آن، از آن • فلاکت مارکسیسم بدست خویش: جمیع عوامل نیروی محرک تاریخ و بالخصوص این هرگاه فرض این است که آراء و نظریات جهان-حمله ای که می گویند: موجودیت مادی جامعه بینی و جامعه شناسی و افکار مارکس درباره رویناها و شرایط زندگی مادی است که تعیین کننده نظریات و زیربنای جامعه موند شرایط جامعه و معیشت و آراء سیاسی و افکار و عقاید است، یکی از روینا - اجتماعی او بوده است به گونه ای که اگر شیوه هائی است که زائیده شرایط زندگی مادی جامعه تولید دگرگون گردند، طرز تفکر و آراء و ادوریه های است که خود شما در آن زندگی می گردید پانته؟ او عوض شده و شکل دیگر خواهد گرفت، یعنی اگر بگوئید: نظریات من درباره جهان و جامعه بوج و باطل خواهد شد در این صورت چگونه وی و کلیه زیر بناها زائیده وضع مادی، و انعکاس این چنین طرز تفکر، قلم اطلاق بر تمام افکرات شرایط زندگی نیست، در این صورت ضربت معکم «مخالف خود می کشد و آنها را باطل و بوج می خواند

در صورتی که نظریه‌های وی ، متزلزل و لرزان که وراثت گذشته است .

است و تاثیر شیوه تولید ، تغییر و عوض خواهد شد و با تغییر در روش‌های تولید ، مارکسیسم و نظریاتی را مطرح کرده است که تا انقلابی رخ نگیرد خود از دست می‌دهد و کهنه و ناشایسته نماند . صحیح و ارزشمند خواهد بود پس از انقلاب و ارتجایی می‌گردد .

آیا شایسته است که ماریاتک چنین فرضیه متزلزل - مارکسیسم آخرین نظریه نخواهد بود و لرزان که می‌رود عمده با دیگر شیوه تولید در - حتی اصول مارکسیسم هرگز نمی‌توان نظریه جهت محور نابودی قرار گیرد ، بلکه کنیم ، و آخرین نظریه درجهان بی‌جامعه شناسی تمام روسای را بخاطر این که مارکس می‌گوید است بلکه حتی اصول وی باید در انتظار افکار زائیده شیوه تولید ، و شرایط مادی جامعه است و نظریات جدیدی بود که است به آن عالی تر و از دست بدهد ؟

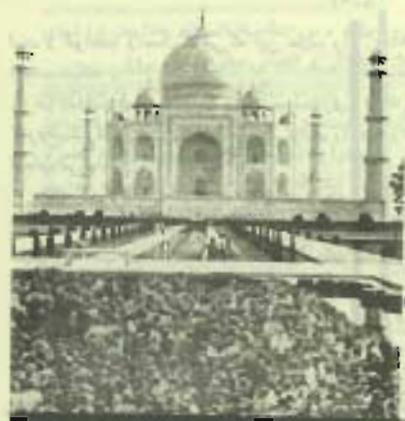
ممكن است گفته شود ، مقصود از جهت هر پست شمرده می‌شود و نسخ معی می‌گردد . نظریه‌های جز جهت نسبی او (که مطلق وراثتی) ، مگر نه این است که مارکس می‌گوید : نیروی چرخه دیگری نیست و مارکسیسم نیز بی‌اشک از این ادعائی تولید در حرکت و رشد دائمی است و هیچ چیز ندارد .

ولی باید توجه نمود که جهت نسبی هر نظریه‌ای که جهت آن در محدوده شیوه تولید عصر خویش می‌باشد ، برای اولین است که در غیر آن محدوده صحیح نبوده و باطل و بوج خواهد بود و فرض این است که ما به این فرضیه از نقطه نظری می‌نگریم که شیوه تولید هرگز آن که در همه مسائل تولید ، رشد کامل پیدا کرده است .

● مارکسیسم در محیط‌های کمو نیستی فاقد ارزش است

می‌دانیم که مارکسیسم در یک مقطع از زمان بروز کرد که تضاد شدیدی میان نیروهای تولید و روابط تولیدی کهن وجود آمده بود ، همین تضاد بود که باک چنین افکار انقلابی در ذهن او پدید آورده و اصول مارکسیسم را برپایه‌اش کرد ، پایه اول خود وی ، این قوانین را کشف کرد در این صورت ، مارکسیسم ، در شرایط نقطه مقابل آن ، که

حزب کارگر و طبقه انقلابی ، بورژوازی و سرمایه داری را از میان برداشته و سرکوب کرده و جامعه سوسیالیستی را بوجود آورده است ، فاقد ارزش بوده و کهنه و ارتجاعی ، و ناشایستی خواهد بود

● ایران و اسلام (۶۰)
● داود الهامی

اسلام و ملیت !

اسلام به عنوان يك ایدئولوژی و ایمان واحد ، در عین اینکه وحدت خویش را حفظ کرد ، در داخل ملیت‌های گوناگون - تنوع یافت و بدینگونه «وحدت مذهب» و تنوع ملیت‌ها را با هم جمع کرد .

ملیت و مذهب

حال باید دید این سه نظریه روی چه ملاکی بوجود آمده است . اینکه گروهی مذهب و ملیت را یکی دانسته‌اند این بدانجهت است که برخی از جامعه شناسان مذهب را تجلیات روح جمعی بینانته‌اند و در جامعه‌شناسی مذهبی ، مذاهب طوایف بدوی و مذاهب ابتدائی را مورد مطالعه قرار داده‌اند .

وگرنه این نظریه در باره مذاهب ابتدائی هم صدق می‌دهد ، زیرا این دو واقعیت جدا از هم می‌باشد ، که ملیت و مذهب با هم قابل جمع نمی‌باشند ، گروه سوم می‌گویند : ملیت و مذهب با هم قابل جمع نیستند ، زیرا مذهب بزرگ دینت ماوراء قومی و اینکه دو مؤلفه جدا از یکدیگر بشمار می‌آیند ، یعنی ملیت داریت در متونستان شهور کرد و ملی از سوی دیگر چنان بهم در آمیخته‌اند که ملی دو زادگاه خود رشد نکرد ولی در جامعه‌ها امکان تفکیک میان آن دو قابل تصور نیست . و از ادعای دیگر چون : «چین کامیوج» کرده و